

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

íslo 6, ro ník XXVI
Ned le 25. íjna 2015

Z obsahu ísla

- Co mi íká Bible
- Ned lní promluva
- List papeže Františka
- Farní zprávy
- Když už nem ůžu do kostela
- Sbíрка na nové sochy
- Zprávy z arcibiskupství
- Jak bylo v Holandsku
- Skon í vým nné pobyty?
- Pou Po stopách D. Bosca
- Chystá se socha D. Bosca
- Pou do La Saletty
- Ohlasy ú astník pouti
- Zájezd chrámového sboru
- Vzpomínka na He manice
- Ze života Tomík
- Misijní jarmark
- Ze života Charity
- Osmism rka a vtípy

Co nám p ípomínají Duši ky

Nave er na h bitov u kostela panovala zvláštní atmosféra. Všechny hroby zdobily kv tiny, kytice a v nce, plápolající sví ky vytvá ely ve svém okolí pozoruhodné tajuplné obrazce. Všude bylo ticho. Položili jsme na hrob v nec z lesního chvojí a šíšek, zapálil jsem sví ku a chvíli jsem sledoval, až se rozho í její plamínek. Babi ka stála opodál a smutn hled la na zašlé fotky svých blízkých. Chvíli se modlila, chvíli o n em p emýšlela, snad si s nimi í povídala a vzpomínala. V o ích m la slzy. Tenkrát v d tství jsem nechápal pro . Po chvíli mne vzala za ruku a chladnou nocí jsme se vraceli dom .

Památká zesnulých neboli lidov „Duši ky“ jsou podle naší k es anské tradice vzpomínkou na zesulé, kte í zatím ješt nedosáhli v né blaženosti a jejich duše pobývají v o istci. Tento svátek p ípadá na 2. listopad, tedy na den po svátku Všech svatých, který je vzpomínkou na zem elé, kte í této v né blaženosti již dosáhli. P ípomínají nám kone nost naší pozemské pouti a život, který jsme zde v okruhu svých blízkých prožívali.

U íme se, pracujeme, staráme se o své d ti a snažíme se je co nejlépe vychovávat ve ví e a lásce. Jsme nápmocni svým zesláblým a nemocným rodi m ve stá í. S úctou vzpomínáme na své p edky, jejich víru, tvrdou práci a pokoru, se kterou sloužili budoucím generacím, a doufáme, že v našich d tech se rozho í stejný plamínek lásky, který rozzá í jejich okolí. N kdy ovšem na naší namáhavé cest životem zapomínáme na to, pro zde jsme, kam jdeme a o co máme usilovat.

Modlitba, víra, vzpomínky, kajícnost a odpušt ní nás živých pomáhá nejen duším o istit jejich h íchy, kterých se dopustily na tomto sv t , ale také nám živým, kte í na n myslíme, nosíme je ve svých srdcích a vzpomínáme na všechno dobré, co ve svém život pro své bližní vykonali. Tím jsme i my o kr ek blíží k v né blaženosti. ■

Milan Zicha

Co mi říká Bible

Ped lety vyšly v ob asníku 2 p ísp vky o knize Aníž jest co nového pod sluncem. Obsahovaly krátké výlety do mnoha biblických obrat , rení a úsloví, které používáme v naší b žné e i. Uv domil jsem si tehdy, jak hluboko máme biblické texty zaryté pod k ží. I ten, kdo Bibli nikdy nevezal do rukou, mluví v jejich v tách, používá její slova a obrazy.

Od tohoto ísla ob asníku budeme v exkurzích do Bible pokračovat. Nebudeme ovšem psát, co uvádí o Bibli moudré knihy nebo odborníci, budeme psát o tom, co si o biblických textech myslíme sami.

P iznat se ke svému Otci v nebi

Od doby, kdy jsem začal s vlastní etbou Písma svatého, se mi mnohokrát stalo, že konkrétní verš z Bible mi poskytl pomoc v rozhodování nebo k zaujetí určitého stanoviska apod. Postupně, jak se Boží slovo stávalo pevnou součástí mého života, konkrétní případy využití určitého verše se mi už do paměti nezapisovaly. Dodnes si však velmi živě vybavuji jeden okamžik, když jsem během vojenských služeb poprvé začal s etbou Nového zákona.

Bylo to snad nedělní volné odpoledne, kdy jsem vleže na palandě pročetl jedno z evangelií a narazil na vtu: „Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já

Každý z nás má v Bibli určitě pár míst, ke kterým se často vrací. Může jít jen o jeden verš nebo příběh, i celou knihu. Krátké případy, které budeme v ob asníku nacházet, nám tato místa představí a přiblíží nám, co si o nich myslí sám autor: pro čeho oslovily, jak a kdy mu v životě pomohly.

Vím, že stručná forma takového textu, tak jak ji představují následující případy, mnoho z nás přiměje, abychom Bibli otevřeli, zamysleli se, co nám říká, a své svědectví o tom napsali také. ■

Pavel Ludvík

přiznám před svým Otcem v nebi; kdo mě však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi.“ (Mt 10,32-33)

Tehdy se mě tento verš silně dotkl, protože jsem poprvé pocítil, že tu nejde o etbu nějaké teorie, ale že toto slovo mně osobně říká samotný Pán Ježíš. Asi před hodiny jsem nemohl v etbu pokračovat a jen se mi v hlavě prolínalo, co všechno z toho vyplývá pro můj život. Každopádně to byl jeden z několika přelomových okamžiků, které způsobily, že se mě jipřístup k víře a k celému životu radikálně změnil. ■

O. Josef Zelinka

P estala jsem se dohadovat, raději se v tichu modlím

Kdo by neměl v životě nějaké starosti, bolesti, trápení? Nevyhnuły se samozřejmě ani mně a navíc jsem jistě každý v čí začal nebo začíná též nějaké ústrky kvůli víře v práci i v rodině. Postupně, jak jsem stále více otvírala Písmo svaté, nacházela jsem v něm útěchu, povzbuzení, ale i napomenutí. Proto jsem se ráda k Bibli vracela, nebo jsem ta slova opravdu potřebovala, když jsem nejednou klesala na mysl a nemohla tíhu starostí unést. A následující

slova byla vždy jako pohlázení:

„Moji milovaní, nebu te zmatení výhni zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dloň co neobvyklého, ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva. Jestliže jste hanobeni pro jméno Kristovo, blaže Vám, nebo na vás spoívá Duch slávy, Duch Boží.“ (1. list Petrův 4, 12-14) ▶

Na tato slova jsem si vzpomněla vždy, když jsem v práci slyšela od spolupracovníků, s kterými jsem jinak výborně vycházela, narážky, posměšky, urážky a neustálé napadání církve a kněží. Dělali mi naskvěly, třeba když si na Velký pátek donesli klobásky a jedli před mnou, aby mne naštváli. I v rodině jsem si v dětství jší dob musela kolikrát vyslechnout, jestli mne víra v Boha ještě nepošla. Výsměch je velmi častý i nyní.

Nejdříve jsem se alespoň vnitřně bouřila, vysvětlovala, dokonce dohadovala, bránila církev a hájila pravdu, ale až poté, co jsem objevila tato slova v Bibli, jsem se

začala raději v tichu modlit, než mluvit a vysvětlovat: „Pane, odpusť jim, nebo nevíš, co činí. Občtuji ti tuto mou bolest za jejich spásu.“

A v jednom pádu to přineslo dokonce výsledky. Paní už nešíla tak velké zlo kolem sebe, jako v době, kdy jsem do práce nastoupila. Když mne spolupracovník neustále provokoval, jednou jsem mu dokonce odpovídala: „Už toho nech, nebo se jen kvůli tobě dostanu do nebe, když mne neustále hanobíš pro Kristovo jméno,“ citovala jsem mu slova Písma, která on také znal, a měla jsem klid. ■

Miloslava Zlatušková

Dodržování přikázání a zákon lásky

Možná že něvíc lidé se na nás dívají jenom jako na ty, kteří si musí oproti nim plnit navíc různé náboženské povinnosti. Druhý možný pohled je vidět ve věcech ty, kteří prožívají život plnějším a radostnějším způsobem. Pro nás věcí samotných není podstatné, co si o nás ostatní myslí, ale co my sami jim umožníme na nás vidět. Otázka je, jestli z našeho každodenního života je vidět ještě i něco jiného než povinnosti navíc.

Když bychom zapomněli, že Bůh je láska a že nám přikázání mají pomáhat k radostnějšímu a lepšímu životu, zbude mu jen to plnění náboženských povinností. Pán Ježíš právě takový přístup vytýká farizeům a učitelům zákona a říká o nich: „Tento lid mne uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mne.“ Oni totiž velmi lpěli na celé raději než na skutečných přepisování a na tom, aby pečlivě zachovávali tzv. rituální istotu.

Kdyby to všechno dělali z toho důvodu, aby jejich život byl lepší, pak by tomu nebylo co vytknout. Jenomže oni přitom vzběc nedbali na istotu svého srdce, která je skrytá uvnitř, ale jen na tu vnější rituální istotu, která má budit dojem v tšší zbožnosti.

Jestli máme obstát před Bohem,

k tomu není nejdřívejší dodržování přikázání, ale to, abychom měli ve svém nitru Božího Ducha a srdce, které je promoučováno Boží milostí. To jediné umožní, aby náš život byl plnějším a radostnějším a aby to také na nás bylo vidět. Když má totiž člověk v sobě Božího Ducha, pak už Boží zákony přestávají být bremenem. Dokud ale člověk ví jen v Boha, který vyžaduje

plnění přikázání, a nedá mu prostor ve svém srdci, taková víra je obtížena mnoha bremenem.

Pán Ježíš taky zdrazuje, že člověk neposkvrňuje to, co vchází zvenčí, ale to, co špatného vychází z nitra člověka. Proto také dnes papež František vybízí, aby se lidé nesámě nebáli vyjít do prostoru Bohu vzdáleného světa, kde se bojíme, že nás něco pošpiní a poskvrní. Pochopitelně bez Ježíšova Ducha v nás to potom skutečně je nebezpečně pouštět se do takového prostředí. Proto se také farizeové a zákoníci vyhýbali celníkům a hřšníkem. Zato Ježíš se s nimi běžně setkával u jednoho stolu. Přijímá proto, a se nikdo z nás k tomu nespokojí jen s takovou vírou, která má za základ plnění přikázání, ale když všichni toužíme mít v sobě plnost Kristova Ducha. ■

O. Josef Zelinka

List Svatého otce Františka před blížícím se Mimořádným jubileem milosrdenství

Ctihodnému bratru, arcibiskupu Rinu Fisichellovi, předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci

S blížícím se Mimořádným jubileem milosrdenství se chci zamířit na několik otázek, které, jak vím, vyžadují zvláštní pozornost, aby oslava Svatého roku byla pro všechny věci příležitostí ke skutečnému setkání s Božím milosrdenstvím. Toužím po tom, aby se tento rok stal dobou živé zkušenosti s blízkostí Otce, jehož náhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a tak aby se posilovala víra každého z nich a on o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví.

Mé myšlenky se především obrací ke všem věřícím, kteří zakusí milost tohoto Svatého roku – a už ve své diecézi, nebo jako poutníci do Říma. Toužím po tom, aby se ke každému z nich dostaly odpustky související s tímto Svatým rokem jako skutečný projev Božího milosrdenství, vycházejícího každému vstřícně s tváří Otce, který přijímá a odpouští a úplně zapomíná na spáchané hříchy. K tomu, aby věřící mohli tyto odpustky zakusit a obdržet, musejí jako projev své hluboké touhy po skutečném **obrácení vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně, jež se má otevřít v každé katedrále a v kostelech stanovených**

diecézním biskupem a také ve všech papežských bazilikách v Římě.

Zároveň stanovuji, že odpustky je možné získat ve svatyních, kde je otevřena Brána milosrdenství, a v kostelech, které jsou tradičně označovány jako „jubilejní“. Je důležité, aby tato příležitost byla spojována především a zejména se svátostí smíření a se slavením eucharistie a zamyslením na téma milosrdenství. Stejně tak bude třeba doplnit takovou slavnost vyznáním víry a modlitbou za mne a na úmysly, které nosím ve svém srdci pro dobro církve a celého světa.

Myslím dále i na ty, kdo se z nejvyšších příčin nemohou ke Svaté bráně sami vydat, zejména na nemocné a ty, kdo jsou staří a žijí sami, takže nemohou opouštět svůj domov. Tímto všem velice pomůžu, pokud budou své nemoci a trápení prožívat jako příležitost k tomu být nablízku Pánu, který nám tajemstvím svého utrpení, smrti a zmrtyvýchvstání ukázal tu nejlepší cestu, jež dává bolesti a samotě smysl. Když budou tyto chvíle zkoušky prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přistupovat k přijímání nebo se účastnit mše svaté a společně modlitby, a to i prostě ednictvím nejvyšších sdělovacích prostředků, mohou tak i oni získat odpustky tohoto Svatého roku.

Mé myšlenky se obrací rovněž ke všem, jejichž svoboda je omezena. Rok milosrdenství byl vždy také příležitostí k velké amnestii, která se má týkat těch, kdo si sice zaslouží trest, ale zároveň jsou si v domě spáchané nespravedlnosti a upřímně se přejí zapojit se znovu do společnosti a být pro ni skutečným přínosem. Kéž se jich všech konkrétním způsobem dotkne milosrdenství Otce, který chce být nablízku každému, kdo jeho odpuštění nejvíce potřebuje. Tito lidé mohou získat odpustky ve všech kaplích a vždy, ►

když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přijdou a prosí své cely, kéž jim to připomene pro chod Svatou branou, nebo Boží milosrdenství, které dokáže promítnout srdce, má že také promítnout má iže a z pobytu za nimi uinit zkušenost svobody.

Prosil jsem, aby církve v tomto Roku milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutcích duchovního i t lesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů, jak nás to učí i Ježíš. Vždy, když někdo který v sobě má osobně vykoná jeden i více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto Svatým rokem. S tím je spojen také příkaz žít podle milosrdenství a tak obdržet milost úplného a naprostého odpuštění z moci Otcovy lásky, která nikoho nevyjímá. Odpustky Svatého roku se tím naplní a stanou se vlastním plodem události, kterou je třeba slavít a prožívat s vírou, nadějí a láskou.

Odpustky spojené s Rokem milosrdenství lze dále získat i pro zemřelé. Jsme s nimi spojeni svatostí víry a lásky, které nám připomínají. Když na ně tedy pamatujeme při slavení eucharistie, máme se za ně také v nezměnném tajemství společně svatých modlit a prosit, aby milosrdná tvář Otcova osvobodila každého z nich od všech pozůstatků viny a připomínala je do nekonečné blaženosti.

Jedním z nejzávažnějších problémů naší doby je bezpochyby problém vztahu k životu. Sílí se mentalita, která vede k tomu, že se vytrácí osobní i společenská citlivost k přijetí nového života. Drama potratu prožívají někdy i jen povrchně, jako by si neuvědomovali nesmírné škody, které přitom sobě takový čin. Mnozí další sice tento skutek vnímají jako prohru, jsou ale přesvědčeni, že nemají jinou možnost. Myslím zejména na všechny ženy, které se uchýlily k potratu. Jsem si dobře vědom toho, že je k takovému rozhodnutí vedl velký tlak. Víme také, že prožívají těžkou existenci i mravní zkoušku. Setkal jsem se s

ženami, které ve svém srdci nosí šrám tohoto mučivého a bolestného rozhodnutí.

To, co se stalo, je hluboce nespravedlivé, a jen tehdy, když toto selhání plně a pravdivě pochopí, nemusí ztrácet naději. Boží odpuštění nelze upřít nikomu, kdo činí pokání, a zejména když přistupuje ke svátosti smíření s upřímným srdcem, aby se usmířil s Otcem. Také z tohoto důvodu jsem se rozhodl, bez ohledu na veškerá ustanovení, svítit všem křesťanům po dobu Roku milosrdenství pravomoc udělit rozhovory od hříchu potratu tím, kdo ho vykonali a kdo s kajícím srdcem usilují o odpuštění. Ať se každý křesťan na tento veliký úkol připraví a dokážou ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, doplnění je zamýšlením, které problíží závažnost spáchaného hříchu, a ukazují kajícím cestu pravého obrácení, skrze něž mohou získat skutečné a štědré odpuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje.

Závěrečná úvaha se týká věcí, kterými se z nejrozšířenějších důvodů rozhodli navštívit kostely spravované křesťany z Bratrstva svatého Pia X. Tento Rok milosrdenství nikoho nevyklouje. Některí spolupráteři biskupové z nejrozšířenějších míst má zpravili o jejich dobré víře i svátostné praxi, ale také o jejich nesnadné situaci z pastoračního hlediska. Důležitějším je v blízké budoucnosti bude nalezeno řešení, jak obnovit plné společenské s křesťany a představenými bratrstva. Do doby, než se tak stane, a vedení potratů péče o dobro těchto věcí, ze svého vlastního rozhodnutí stanovují, že ti, kdo během Roku milosrdenství vyhledají k němu náležející k Bratrstvu svatého Pia X., aby přijali svátost smíření, přijímají rozhodnutí svých hříšných a dovolených.

Sdělováním v přímluvu Matky milosrdenství svatosti i právy tohoto mimořádného roku do její ochrany. ■

Dáno ve Vatikánu 1. září 2015
FRANTIŠEK

Přehled farních zpráv

Sbírka na nové sochy ve farním kostele

Naše farnost shromažďuje individuální finanční dary, které budou sloužit na pořízení nových soch do výklenků kostela sv. Vojtěcha. Již byly instalovány sochy sv. Anežky české a sv. Jana Pavla II. Cena každé sochy činí cca 200 tisíc Kč.

Stav sbírky k 30.9.2015:

Z kasičky	86 510 Kč
Od jednotlivých dárců a společenství	287 300 Kč
Celkem vybráno	373 810 Kč

Z celkové částky je 200 tisíc Kč určeno na sochu sv. Jana Bosca a zbytek je určen na sochu sv. Zdislavy. Všem dárcům patří srdečné poděkování.

Jak můžete přispět na sochy?

a) Drobné obnosy vložte do pokladničky v kostele. b) Hotově ve farní kanceláři. c) Převodem na bankovní účet: 1405341369/0800, vs = 263

Do poznámky uveďte jméno dárců. V případě zájmu vám bude vystaveno potvrzení o daru.

Když se už do kostela nedostanu ...

Tato otázka se může týkat starých nebo vážně nemocných včích. Některé z těchto farníků pak často zstanou zcela odtrženi od farního společenství, což je škoda. Zejména se jedná o ty, v jejichž rodině nejsou další praktikující křesťané, kteří by propojení s farností umožnili. Jedna možnost, jak nejen nepřerušit kontakty, ale také si udržet a přijímat svátosti, je domluvit si návštěvy kněze.

Stále se však někdy setkávám s tím, že se přibuzní bojí za babičkou nebo dědečkem pozvat kněze, aby si nemysleli, že už by mohli umřít. Jindy si sami včích, kteří mají obtíž dostat se do kostela, netroufají kněze pozvat, protože mají pocit, že by tím obtěžovali anebo si myslí, že mám dležít jsi včích práci.

Jestliže ale Pánu Bohu stálo za to, aby

za námi přišel jako člověk v Ježíši Kristu a skrze svátosti nás mohl všemožně obdarovávat, pak musí i každému knězi stát zato přijít za každým, kdo o Bohem nabízené milosti stojí. Proto určitě neváhejte o tuto službu požádat pro sebe nebo pro ty, o kterých víte, že by jim to prospělo. Minimálně je to vhodné před vánočními a velikonočními svátky, ale je možné se domluvit na návštěvu se svatým přijímáním každým dnem. Dokonce i nastší svatě přijímání lze domluvit s našimi farníky, kteří mají povolení podávat svatě přijímání nemocným.

Za mne bude advent a to je jistě vhodná příležitost zamyslet se, jestli mezi známými, sousedy i přibuznými není někdo, komu lze nabídnout, že je pro něj příležitostí blízkých se vánočně rád navštívím. ■

O. Josef Zelinka

K ty a pohyby za poslední období

K ty:

Sára Dohnalová, Ellen Kašíková, Nikol Elízabet Doležalová, Violette Anne Hedvíka Husíková, Vílém František Papež.

Poslední rozloučení:

Anna Novotná, Josef Štěpáněk

Z jednání pastorační rady 7. 9. 2015

Mezi hlavní mimořádné akce následujícího školního roku bude patřit Živý betlém 25. 12. 2015, adventní duchovní obnova s O. Ant. Hráčkem 5. 12. 2015, Noc kostel 27. 5. 2016. Diskutovalo se o zřízení polovičního pracovního úvazku na farnost poté, co skončil úvazek dotovaný přes úřad práce. Pastorační rada vyjádřila s jeho zřízením souhlas.

Zprávy z arcibiskupství

Sv tový den mládeže v Krakov 2016

V roce 2016 se uskuteční Sv tový den mládeže v Krakov . Blížkost sv tce Jana Pavla II. i místa konání nám nabízí p íležitost, aby se tohoto setkání zú astnilo velké množství mladých lidí z naší zem . Za p ípravu, pr b h a organizaci je zodpov dná Sekce pro mládež BK. P íhlášky pro ú astníky byly spušt ny v zá í 2015 na webové stránce <https://krakov2016.signal.cz>.

Termíny

20.–25.7. – Dny v diecézi – budou zajiš ovat Diecézní centra pro mládež z jednotlivých našich diecézí v r zných polských diecézích.
25.–31.7. – Sv tový den mládeže v Krakov

Cena

Díky podpo e biskup , eské biskupské konferenci (BK) a celostátní sbírce, která prob hne v kostelích, je pro ú astníky dotovaná cena. Cena zahrnuje dopravu autobusem (p í spole né doprav), balí ek poutníka (nocleh, strava, doprava po Krakov) a fond solidarity (10 Eur). Fond solidarity poslouží k podpo e ú asti mladých z chudých zemí. Dotovaná cena je ur ena pro ty, kte í budou p íhlášení p es Sekci pro mládež BK, tzn. registrovaní v Polsku p es Sekci pro mládež BK, ubytovaní v Krakov v rámci eské skupiny a budou se ú astnit eských katechezí.

Dotované ceny:

Dotovaná cena v etn Dn v diecézi je stanovena na 5 800 K . Dotovaná cena pouze pobytu v Krakov dosahuje 5 400 K . Tyto ceny platí p í p íhlášení do 30. 4. a zaplacení do 5. 5. Od 1. 5. bude ú astník platit o 400 K více. (Reálná cena v . pobytu v diecézi je 7640 K . Cena ú asti na SDM pouze v Krakov je 6 330 K .) V rámci R bude poskytována podpora po etn jším rodinám. Pokud z jedné rodiny

pojede více d tí, mohou požádat p íslušné A/DCM o slevu: 2. dít 25%, t etí a další dít z rodiny 50% z celkové ceny.

Doprava

Bude organizována spole n a bude uskute ován princip solidarity: cena dopravy bude pro ú astníky z celé R stejná. Hnutí í eholní spole enství mají možnost jet spole n a vytvo it svoji skupinu v rámci poutník z R. Dny v diecézi mohou prožít se svým hnutím/ eholí, program v Krakov s mladými z R. Podrobnosti nutno domluvit se sekretariátem Sekce pro mládež BK.

Ostatní

Na sobotní vigílii a záv re nou ned lní bohoslužbu jsou zvaní i ostatní v ící z naší zem . Bude vhodné se také p íhlásit a zaplatit ú astnický poplatek. Veškeré dotazy vám rádi zodpovíme. M žete se obracet na svá DCM nebo p ímo na sekretariát Sekce pro mládež BK: Anna Brabcová: mladez@cirkev.cz, +420 731 625 965. ■

P. J. Balík, editel Sekce pro mládež BK

Bu te milosrdní jako váš Otec

Centrum pro školy Arcibiskupství olomouckého zve zájemce z ad pedagogické i laické ve ejnosti na program 14. 11. 2015 na Velehrad s názvem: Bu te milosrdní jako váš Otec. P ednáší P. Tomasz Kaza ski z ádu pallotin .

Program: 9:00 mše sv. v bazilice, 10:00 p ednáška v sále kardinála Špidlíka, 12:00 ob d pro nahlášené na Stojanov , 13:00 workshop nebo film o sest e Faustyn , 14:45 adorace v kapli Stojanova.

P íhlášky je teba zaslat na polcrova@arcibol.cz do 10. 11. Je teba uvést jméno, farnost, zájem o ob d. ■

Prázdniny s holandskými přáteli

Skon í v ým nné pobyty v Holandsku?

Letos tomu bylo již více než 21 let, kdy nám Arcibiskupství olomoucké nabídlo spolupráci z mladými lidmi z Holandska. Cílem je poznat, jak prožívají svoji víru v této zemi a vzájemně se ve víře podpořit.

Jeden rok p i jede skupina holandských přátel do Holandska a následující rok jedeme my do Holandska. Domácí skupina má na starosti program a ubytování, které hradí v plné výši. Hosté si vždy platí jen cestu.

Skupinu tvoří 5 až 10 lidí z farnosti ve věku od 15 do 25 let. Každý rok se ve skupině vymění dva až tři členové. Základní podmínkou je zůstat aspoň dva roky ve skupině. Veškerá komunikace probíhá v anglickém jazyce a délka pobytu je 7 až 10 dní.

Pobyt nezahrnuje jen poznávání cítil země a užívání si nejrozličnějších atrakcí, snažíme se dle možností jeden nebo dva večery na různá témata z oblasti života lidí, církve, názoru. Tato témata jsou zajímavá, protože účastníci nám ukazují jiný pohled na věci v jiné zemi.

Osobně jsem měl možnost být ve skupině 6 let, jako člen i jako vedoucí. Nelituji ani jednoho roku stráveného ve skupině a ani času obětovaného při organizaci. Dostal jsem možnost poznat spoustu zajímavých lidí, zažít nevšední zážitky a zdokola-

nit se ve spoustě věcí.

Letošní pobyt naši holandské přátelé prezentovali jako poslední rok tohoto programu. To z toho důvodu, že nejsou mladí členové. Tato situace není o moc lepší ani u nás. Nejednou jsem si na výzvu „Pojď do holandské skupiny, bude to určitě stát za to,“ vyslechl odpovědi „Nemám čas,“ „Jedeme jinam,“ „Neumím anglicky,“ „Tento rok ne, až příští.“ Na druhou stranu mi nikdo, kdo zažil alespoň jeden rok ve skupině, neekol: „Byla to ztráta času.“

Závěrem bych vás všechny, kdo jste tento lánek přečetli, chtěl poprosit o modlitbu za pokračování tohoto projektu do dalších let. S největší pravděpodobností sem naši přátelé dorazí i příští rok, ale již bez podpory své farnosti.

Zvláště bych pak chtěl poprosit ty, co ve skupině byli před 10, 15 nebo 20 lety: zkuste zapátrat ve své paměti, pohledat kontakty na lidi Holandska, se kterými jste byli ve skupině, případně se podívat na Facebook, Twitter atd.

Napište svým starým přátelům, a pomozou na holandské straně s udržení projektu. Jednou jste dostali možnost být ve skupině, pokuste se, aby jim bylo i dále. ■

Tonda Hradil

Jak nám bylo letos v létě v Holandsku

Žijí tradice se v naší farnosti uskutečnil v ým nný pobyt mezi naší farností a farností v Holandsku. Letos jsme byli hosté my a naše cesta do země bez kopce a lesa za tři dny v pondělí 17.8. v 5:20 v Otrokovicích. Odtud jsme v polední 7 hodin vyrazili vlakem směr Praha - Letiště Václava Havla. Cesta letadlem byla krátká, pro nás které to byl první let v životě a náležitě si jej užili.

Po přeletu do Amsterdamu a vyzvednutí zavazadel jsme byli ve výstupní hale uvítáni

našími kamarády z Holandska přátelským objetím a sladkou vafli a následovala cesta do rodin, kde jsme byli ubytováni. První společný večer byl ve znamení seznámení nových členů, povídání zážitků a seznámení s programem. Za celý náš pobyt jsme navštívili hrad, který se co do velikosti s našimi moc srovnat nedá, ale i přes malou velikost byl velmi zajímavý. Jedno dopoledne jsme strávili prohlídkou atlantického valu vybudovaného za druhé ▶

světové války, vyzkoušeli vodu v Atlantickém oceánu a písek holandských pláží. Jeden den jsme v Sassenheimu prošli okolní pastviny a tam jší trh. Všichni jsme pak odcházeli do domov s batohy plnými vaří a výborného holandského sýru.

Taky jsme navštívili zábavní park, kde nás nadchla jízda na horské dráze a v akvaparku jízdy na různých tobogánech. Jeden den za al vyjížkou na lodi do Leidenu, kde jsme si projeli a následně prošli centrum města, navštívili starý v trný mlýn a dozvěděli se něco málo o jeho historii. Na zpáteční cestě jsme vyměnili ložnice za autobus. Večer se nesl ve znamení bowlingového klání zpestřeného tresty pro ty, kteří během večera promluvili jinou než anglicky. Dalším večeremí tématem na tamější faře pak bylo slovo „svoboda“. Měli jsme možnost podílit se o své názory a diskutovat o tom, co pro každého z nás toto slovo znamená. Do této diskuse se zapojil i místní jáhen.

Na nedělní dopoledne byla podle pro-

gramu naplánovaná mše. Zde vodu malého po tu kněžství v Holandsku byla nakonec bohoslužba slova. Během ní zaznělo české evangelium a po přijímání dokonce i české písně, které jsme zazpívali našim holandským přátelům za doprovodu kytar. Po bohoslužbě následovalo posezení u kávy a večer, přičemž na společné oběd a nakupování zásob na závěrečné grilování. Po obědě jsme se sešli v sassenheimském parku, kde jsme mohli obdivovat krásu starých veteránských vozů. Nedělní večer začal v 17:00 grilováním na faře. Zúčastnili se ho všechny rodiny zapojené do programu, pan farář i jáhen. Večer nám připadal krátký. Když jsme se postupně loučili, ukápla i nejedna slza, avšak s příslibem, že se za rok opět uvidíme.

Díky všem členům za účast, podílení se na programu a zajištění darů. Díky za podporu rodinám i všem, kteří si na nás vzpomněli v modlitbě nebo si v nadcházejícím roce vzpomenu. Díky. ■

Tonda Hradil

ekneme si vše dležitě už nyní

Skupina žen, které občas vozím v neděli do kostela, je navzdory stáří a neduhům v těsnou dobu naladěná, je usměvavá a halasně se zdraví. Až nedávno.

U Senioru ke mně do auta nastoupil mlžný stín paní Raškové. Překvapen jsem na ni hleděl, protože ta už přece dávno nejezdí. Bývala vždy mléčivá, ale dnes obzvláště. Za ní se do auta sunula její vnučka soupeřnice paní Karlíková. Před lety vítální žena dnes usedla na sedadlo tiše, celá šedivá a téměř prázdná. Bývalá zdravotní sestra paní Korbeliová z domku, která se na konci života ploužila o francouzských holích, šla k autu neslyšně a ještě pomaleji než dříve. U Hurdisek beze slov přistoupila paní Zvonková. Ještě nedávno si v autě notovala veselou šťavou pánskou koledu a rytmus si udávala hlukem, ale dnes nic. Po cestě nasedali další a další, které jsem kdy vezl. A všichni mlčeli.

A dopoledne, v autě se jakoby zešlo. Atmosféra byla ponurá. Znovu a znovu jsem začal hovořit. Marně. V tom jsem pochopil: Mrtví už nemohou mluvit... a celý zpacený jsem se z toho snu probudil.

Mrtví nám už opravdu nic nemohou říci, ani my jim. Škoda. Jak moc bych chtěl znovu podebatovat se svým stáříkem z vesnice, s kterým jsem na konci jeho života vedl dlouhé rozhovory. Světlé zlé babičce bych rád potvrdil, že jsem se snažil splnit to, o čem jsem před smrtí prosil. Chci bych říct starému pánovi, který mně jako malému klukovi vytykal, že ničemnou omítku na kostele, že už chápu pro. Určitě bych také stál o to pozdravit P. Fréicha, který mně uil v náboženství.

Takových lidí je ale mnoho a mluvit s nimi už nemůžu. Snad si aspoň pevně toužím říct. Zkusme proto přivítat domy blízkých se Dušiček alespoň všem živým, kteří stále stojí vedle nás, říci vše podstatné už nyní, abychom toho později nemuseli litovat. Mluvme spolu, ale také najdme sílu si naslouchat. Ve velkém díle, které koná naše farnost, k tomu máme dostatek příležitostí. ■

Pavel Ludvík

Ministrantská pou „Po stopách Dona Bosca“

Ve školním roce 2014/2015 probíhala internetová soutěž o Donu Boscovi. Na schůzkách jsme si četli vždy jeden příběh o něm a na internetu jsme mohli každý týden soutěžit. Hlavní cenou byla pouť do Itálie. Mně připadlo štěstí a tak jsem byl vylosován jako jeden z asi 30 výherců.

Během prázdnin jsem nad tím přemýšlel a moc se mi jet nechtělo, protože z Otrokovic bych jel sám, ale nakonec jsem nezaváhal a dne 22. 8. 2015 jsem ráno vyjel s kufrem na benzínce za Otrokovicemi, kde mi vyzvedl autobus z Olomouce. Ten den jsme se zastavili v Rakousku a poprosili, jestli nám žeme mít v místním kostele mši svatou. Potom jsme pokračovali a naším cílem se ve večer stalo město ko St. Martin v Dolomitech. Bydleli jsme v místní škole. Ve večer jsme si zahráli nějaké seznamovací hry a poznal jsem několik nových kluků. V neděli po ranní mši svaté na místním Velehradě jsme vyrazili na túru na horu Hornekell a když jsme se ve večer vrátili, šel jsem si ještě s asi 8 kluky zakopat.

V pondělí byl hlavní cíl přejít do asi 500 km vzdáleného Colle Don Bosco, dříve Beccchi, a soustědit se spíše na duchovní v cí. Asi 150 metrů od našeho ubytování stál dům (dnes minimuzeum), kde bydlel Don Bosco v mládí, a také tam bylo místo, kde se poprvé setkal s Dominikem Saviem, chlapcem, který se stal jeho chovancem u něj v oratoři. Dominik ve svých 15 letech zemřel a později byl prohlášen za svatého a stal se patronem ministrantů. V místě jeho rodného domu dnes stojí krásný chrám. V kapli Panny Marie Řehovcové asi 25 m od domu D. Bosca jsme měli mši svatou. Je opravdu krásný pocit být tam, kde, kde před 200 lety žil Don Bosco.

V úterý jsme jeli do 30 km vzdáleného Turína, kde jsme prošli kolem památek, například chrám, kde je uloženo Turínské

plátno, dále kostel, kde Don Bosco potkal Bartolomea Gareliho. Známy je příběh, jak ho D. Bosco potkal v sakristii, když ho kostelník tloukl. Navštívili jsme také kostel sv. Františka z Assisi, kde byl konvikt a má tam hrob sv. Don Cafasso. Odpoledne jsme šli na místo, kde Don Bosco našel pravou oratoř pro své kluky (u pana Pinar-diho). Dnes jsou tam rozlehlé budovy a hlavní chrám Panny Marie Pomocnice Křesťanů. Mši jsme tam měli v kapli, kde slavival mše Don Bosco s kluky. Ve velkém chrámu Panny Marie jsme byli ještě u ostatků Dona Bosca a Dominika Savia. V tomto areálu je dnes dokonce škola. Ve večer jsme se vrátili zpět do Colle Don Bosco.

Ve středu jsme přejížděli do města Forlì a po cestě jsme se zastavili ještě v Mondoniu, kde bydlel Dominik Savio. Je opravdu zvláštní pocit být v místnosti, kde stojí postel, na které Dominik zemřel. Dále jsme jeli do Castelnuova Don Bosco, kde se narodil Don Cafasso a je zde první sousoší Dona Bosca s Dominikem Saviem z roku 1898. Navštívili jsme zde kostelík, kde byli pokřtěni hned tři svatí: Don Bosco, Don Cafasso a Giuseppe Alamana. Do toho kostelíka chodil pravidelně i Dominik Savio a my zde měli mši svatou. Potom jsme pokračovali v cestě a stavili se i v muzeu Ferrari v Maranellu. Ve večer jsme dojeli do Forlì a zahráli si hry (basketbal, fotbal, ping-pong...).

Ve čtvrtek po ranní mši svaté jsme si sbalili plavky a peníze a jeli do San Marina. Byli jsme v hlavním městě a šli na místní hrad/tvrz. Tam jsme si něco nakoupili a pak konečně jeli k moři. Na pláži jsme si zahráli i volejbal. Při zpáteční cestě do Forlì nás ještě páni faráři a pozvali na pizzu.

V pátek jsme si ráno sbalili věci a vydali se na cestu domů. Na závěr pouti nám dali plakety, do kterých jsme si mohli psát ►

informace, kde jsme byli.... V autobuse jsme pak hráli hry a byla vyhlášena hlavní soutěž. Otcové nám pokládali otázky a my jsme s pomocí svých bloků (které nechala v tšina z nás prázdné) mohli psát odpovědi na papír. Já jsem se za celý týden dozvěděl nemálo informací a dokázal si je zapamatovat. Nakonec jsem soutěž dokázal vyhrát v kategorii 2. st. ZŠ a to pro mě znamenalo, že jsem se opravdu něco dozvěděl. Asi kolem dvaadvacáté hodiny jsme ještě zastavili u jezera, které mělo asi 16 stupňů. Je docela sranda koupat se za tmy v tak ledové vodě. V noci jsem ještě v autobuse zahrál pár písniček na kytaru a celá parta zpívala. Doma jsme dorazili v sobotu kolem půl osmé ráno.

Celá pouť byla fajn, dobrá parta kluků, přítel dobrých farářů, suprová kucharka.... Já jsem dostal do hlavy X informací o životě Dona Bosca, ale ne jen vyprávěl, ale říkal, že jsem stál na těch místech, kde žil - a to bylo nejlepší. Nikdy by mě nenapadlo,

že se dokážu modlit v autobuse s partou kluků, ale tolikrát ženc, co jsem se za týden namodlil, se nenamodlím snad za celý rok ☺. ■

Martin Janeček

Pod kovárním všem klukům

Kromě Martina se dalším výhercem v této arcidiecézní soutěži stal i Patrik Matula, a to v kategorii mladších kluků. Oběma našim klukům gratulujeme a děkujeme za parádní reklamu naší farnosti. Pod kovárním patří i všem ostatním, kteří se do soutěže zapojili. Někdy se to možná zdálo zdoluhavé, možná ne vždycky to všechny bavilo, ale přesto to nakonec stálo za to. Don Bosco zkrátka k naší farnosti patří a snad i dál dokáže oslovovat naše kluky u oltáře. Jsme moc rádi, že už brzo budeme mít v našem kostele jeho sochu a už teď se těšíme, jak její všichni společně povítáme. ■

Jan Žalík

Pro farní kostel se chystá socha sv. Jana Bosca

V lednu 2016 má být ve farním kostele instalována socha sv. Jana Bosca, zakladatele salesiánského řádu, jehož myšlenkami se řídí i naše turistické oddíly mládeže. Nebude to samostatná socha, jak sv. Anežka a sv. Jan Pavel II., bude to sousoší sv. Jana Bosca s chlapcem. Finance na sochu má naše farnost již delší dobu shromážďovat a jak nám do redakce napsal autor díla Josef Staněk, i plánování sochy je již v poslední fázi:

Práce na soše sv. Jana Bosca se pomalu dostává do závěrečné fáze celého procesu. Socha se tzv. „istí“ - dílu se dává konečná podoba před povrchovou úpravou modelů a voskem. Zpěsují se detaily i výraz obličejů. K tomu mi pomáhají zejména fotografie sv. Jana Bosca.

Je to sousoší tesané z jednoho kusu dřeva, nikoli dvě sochy, které by se dělaly odděleně. Práce na sousoší je vždy poněkud složitější než práce jen na jedné postavě. Není to jako udělat dvě sochy a dát je vedle sebe, ešš se zde vztah jednotlivých postav mezi sebou, kompozice je složitější.

Chlapec nemá žádnou konkrétní podobu, je to prostě jeden z chlapců, o které se Jan Bosco staral. Je to kluk 6 - 7 let starý, a to istí z dřeva kompozice. Dospívající chlapec, kterých byla v řádě Jana Bosca v tšina, mi připadal už příliš vysoký. Byli by to dva stejně vysokí chlapi a to mně kompozice není jak „nesedlo“.

Podstavec sochy bude jen o malinko vyšší, než u předchozích soch. Do výklenku v kostele se ale socha bez problémů vejde, protože chlapec nestojí vedle Jana Bosca, ale spíše před ním. ■

Pouť do La Saletty

Ve dnech 15. – 21. srpna tohoto roku se na katechizaci členové naší farnosti vydali na pouť k Panně Marii do La Saletty ve francouzských Alpách, kde se v roce 1846 zjevila Panna Maria dvma chudým pasákům - jedenáctiletému Maximovi Giraudovi a patnáctileté Mělanii Calvatové. Tuto pouť nám umožnila cestovní kancelář pana Kury ze Zlína, která již několik let pořádá poutní zájezdy do Lurd a La Saletty.

Mezi poutníky byli i tři kněží (naš otec Josef Zelinka, otec Petr Boháček a otec Vojtěch Šíma) a také řádová sestra Siarda. Zájezdem nás provázela vynikající mladá průvodkyně Mireka Knedlová.

Z Otrokovic jsme vyrazili 15. srpna ve 14 hodin a cestou jsme ještě přivítali poutníky z Brna a Prahy. Hranice jsme překročili v Rozvadově již na konci dne. V noci jsme projížděli za vytrvalého deště napříč Německem a nad ránem jsme se probudili na odpočívadle ve Švýcarsku. Naše další cesta vedla do Motreux na břehu Ženevského jezera.

Tady jsme si udělali krátkou procházku po nádherné hezké městě, které svou architekturou i geniím loci připomínalo Monako. Tady stojí mj. i pomník Fredy Mercuryho, jehož autorkou je socha ka Irena Sedlecká, rodáčka z Plzně.

Pak jsme pokračovali do Ženevy, kde jsme obdivovali atraktivní nádherné s výhledem na jezero s působivým pohledem na oblíbený vodotrysk, který tryská do výšky 140 metrů, a také známé květinové

hodiny, které mají v průměru 5 metrů a jsou osázeny 6,5 tisíci květinami.

Při další cestě jsme se zastavili pár kilometrů před Annecy u „Kapelina mostu“. Tato technická památka byla postavena v roce 1839 přes 147 metrů hluboké údolí řeky Usses. A pak nás už autobus vezl klikatými cestami do strmých hor. Odkrývaly se nám alpské velikány ze všech úhlů pohledu a svou majestátností nás naplňovaly obdivem. Když se autobus vyšplhal do výšky 1 800 metrů nad mořem, objevila se jako klenot na skále majestátní bazilika s komplexem přilehlých budov.

Zde jsme byli příjemně překvapeni vlídností personálu a nestáří jsme se divit, kolik je tu poutníků z celého světa. Z Afriky, Koreje, Anglie, Německa ... Byli jsme pohodlně ubytováni ve 2 a 3lůžkových pokojích s veškerým hygienickým zařízením. Naše pokoje, jídelna, kaple a bazilika byly vzájemně propojeny systémem chodeb.

Den vždy začal mší svatou, kterou celebrowali stávající všichni naši kněží, a zakončenou veškerou pobožností s tzv. slavným průvodem po západu slunce. Při našem poutnickém procházení za zvuku překrásných zpěvů z baziliky po klikaté cestě blízkého návrší a ke konci se shromáždili u sochy Krásné Paně z La Saletty, stojící před bazilikou. Se zvednutými pochody jsme jí

vzdali hold a pod kovali za Její pomoc a p ímluvy.

Sou ástí naší pouti byla i duchovní obnova, kterou vedl otec Vojt ch Šíma. P i ní nám p ipomenul základní pravdy o Bohu, nezbytnosti víry a duchovního života pro lov ka. Hovo il o vztazích v rodin a k lidem, mluvil o Eucharistii, rozebíral encykliku Jana Pavla II. Sv j výklad prokládal praktickými p íklady ze života, hovo il s humorem a moudrostí. Dopolední uvažování bylo rozd leno do dvou p ednášek a po nich následovala hodinová p estávka k modlitb a rozjímání.

B hem pobytu jsme navázali mnoho kontakt a p átelství a vytvo ili jsme společenství, ve kterém nechyb la tolerance, humor, ochota pomoci, modlitba a p átelská atmosféra. To vše díky Boží blízkosti. D kujeme Bohu a Krásné Paní z La Saletty za to, že jsme mohli prožít tyto nádherné dny. Dík pat í panu Ku erovi – majiteli CK, našim duchovním otc m P. Josefovi, P. Vojt chovi a P. Petrovi, též Mire ce Knedlové za perfektní organizaci a ob ma idi m za bezpe ný návrat dom . ■

Ila Knytllová

Co ekli o pouti do La Saletty její ú astníci

■ Ke vzpomínce na La Salettu pat í také hudba. Ta, kterou jsme slýchali každý veer v horské bazilice a v srdci i v uších, nám zní podnes. Jejím autorem i interpretem byl charismatický francouzský kn z André Patenaude, kterému v poutním dom ne eknou jinak než Pére Pat (otec Pat).

Vestojte, s úsm vem a s kytarou p ehzenou p es kn žský od v, zpíval zlidov lé spirituály i vlastní skladby. V nich op voval lasalettský p íb h o chudých d tech, pasá cích koz, o Zjevení v r žích, o t žkém život v horách, o krásné smutné Paní a jejích kalvářských slzách.

Svým pevným sytým tenorem a nádhernou francouzštinou okouzliil mnohé z nás. Jeho projev byl podle stylu hudby a textu veselý až fanfarónský, jindy jemný a vroucí. Vždy však z n j byl cítit niterný vztah k Pann Marii a d ležitost odkazu Jejího poselství, Její lásky k nám.

A tak si dnes, kdy srpnové vzpomínky už mohou blednout, m žeme zapnout ži-

vou nahrávku koncertu otce Pata a znovu jdeme po klikatých chodnících ve stráních, do kterých se p es poslední ho ce a zvonky opírá slunce pozdního léta. Jdeme zase a pomalou ku, krok z krokem na vysokou horu korunovanou k ížem, tím d e v ným i tím našim...

(Pozorný návšt vník otrokovických bohoslužeb si b hem zá í mohl povšimnout, že paní varhanice ob as hraje novou neznámou skladbu. Je to práv píse z no ních pochod se svícemi p ed bazilikou kolem místa zjevení Pla ící Paní. V této písni se zpívá o lasalettské Pann , ke které se obracejí všechna srdce a ve chvíli, kdy Ji oslavujeme, nám žehná celé nebe.)

L. Baro ová

■ Všude, kde je dobro, krása, láska a p átelství, tam je B h – zazn lo na duchovní obnov vedené P. Šímou. Každý, kdo m l otev ené o i a srdce, se mohl skute n s Bohem v La Salett setkat – v tichu hor, v kráse p írody, v p átelské pohod i samoz ejm v bazilice Notre Dame, kterou bylo možno zhlédnout z prot jšího vrcholu jako perlu savojských Alp. Já jsem tam navíc zažila p átelství, lásku a pomoc bližního svého – paní doktorky Knytllové, které op t velmi d kuji. Vd na jsem Bohu a také všem, kdo tuto poutní cestu p ipravili.

M. Zlatušková

■ S radostí vzpomínáme na krásné dny prožité na místě zjevení Panny Marie – Krásné Paní z La Saletty. Pasá k m se zjevila, obklopena sv tlem, které vycházelo z k íže na jejich prsou. K íž m l na jedné stran kladivo a na druhé klešt – symboly uk ížování a odpušt ní. Posadila se na kámen a plakala. Potom vstala a promluvila k d tem. Požádala je, aby p edaly její poselství všemu lidu. Smysl tohoto poselství lze vyjád it slovy – pokání a smíení. Matka Boží p íšla napomenout své neposlušné d ti. Vybízí nás, abychom zachovali Boží p íkázání a abychom více poslouchali jejího Syna, Ježíše Krista.

Nez stávejme proto lhotejní k slzám naší nebeské Matky. Její poselství je stále aktuální, zvlášt v dnešní dob . Naše Paní La Saletská, Smí itelko h íšník - pros neustále za nás, kte í se k Tob utíkáme! D kujeme také za duchovní doprovod a

milé spole enství ostatních ú astníků naší pouti. *F. Jane ková a M. Štachová*

■ Duchovní obnova v horách má své neopakovatelné kouzlo. Tady, v ní ím nerušeném tichu, jsme mohli lépe vnímat a prožívat to, co jsme slyšeli p í dopoledních p ednáškách otce Vojt cha. Každý si o p estávkách mohl podle svých pot eb najít klidné místo k modlitb a rozjímání nad probíranými tématy a už na místě zjevení, v bazilice í krásné prosklené kapli s výhledem na okolní hory, v adora ní kapli p ed vystavenou Nejsv t jší svátostí, nebo p ímo v krásné p írod v okolí. Odpoledne pak byla p íležitost k vycházkám po h ebenech í horských úbo ích. V dvoutisícových výškách s krásnými výhledy jsme se cítili blíží k nebi a mohli vst ebávat krásu Boží p írody. ■

Zden k Kvasnica

Zájezd chrámového sboru na Znojemsko

Byl horký letní den, kdy již tradi n poslední srpnovou sobotu naselí chrámový sbor a jeho p íznivci do autobusu s bravurní idí kou, který má íl tentokrát na jižní Moravu do místa

rodíšt sv tce Klementa Maria Hofbauera. Tento rodák z Tasovic, eholník, poustevník, kn z, re-

demptorista, misioná ve Varšav a Vídni, patron t chto m st a patron peka , cukrá a vina , žil v letech 1751 – 1820, svate en byl v roce 1909.

V jemu zasv ceném kostele postaveném v roce 1933 na místě jeho rodného domku jsme si mohli rovn ž prohlédnout sv tni ku, v níž se narodil a která je součástí kostela, kde také byla umíst na výstava o jeho život . Na bo ním oltá í jsme mohli zhlédnout jednu zajímavost– bohoslužebné nádoby vyrobené z pe iva, protože sv tec byl vyu en peka em a na jeho po est se zde v b eznu koná každoro n pou peka a cukrá , na kterou jsme byli

všichni pozváni. V tomto kostele jsme slavili mši svatou, kterou sloužil náš otec Josef. Místní pan fará – redemptorista, nám poté pov d íl podrobnosti o život sv tce a

také o ádu redemptorist .

Pak jsme se šli ješt podívat do farního kostela Nanebevzetí

Panny Marie, spole n jsme se tam pomodlili a zazpívali P. Marii. Pokra ovali jsme v naší cest do Lechovic, kde jsme navštívili barokní perlu jižní Moravy - nádherný poutní kostel Navštívení Panny Marie. P sobí tu známý kn z, farní viká ímskokatolické akademické farnosti v Praze, profesor na gymnáziu v Brn , p ednosta Ústavu etiky na III. léka ské fakult UK, autor knih, publicista a venkovský fará - vše v jednom – velmi skromný a pokorný P. Marek Orko Vácha, který svou lásku k farnosti v Lechovicích vyznává í ve ejn v médiích (p íklad osobnosti, co vše se dá stihnout, když se lov k pln nasadí do ▶

služby Bohu a lidem). O památkách nejen v tomto kostele nás velmi podrobně informoval náš nový pr vodce zájezdem, pan Václav Šmika.

Pak jsme odjeli do Znojma. Tam jsme se dívali z vyhlídky městských zachovalých hradeb na zalesněné údolí a na kostel sv. Hippolita na Hradišti protější kopce. Pak jsme šli dále městem kivoláky ulicemi kam smrem na Václavské náměstí, kde jsme si nejdříve prohlédli nenápadný renesanční městanský dům s pamětní deskou, kde se uil Klement Maria Hofbauer pekařem. Pokračovali jsme v našem putování kolem kostela sv. Michala do gotického kostela sv. Mikuláše, kde jsme spoulnuli v tiché modlitbě ve vytoženém chladnějším prostědí, bylo nám tam opravdu dobře v blízkosti svatostánku.

Chrám sv. Mikuláše, výrazná znojemská dominanta, odmítá každého z prostřanství krásným výhledem na Znojemskou p ehrad. Obdivovali jsme krásu tohoto chrámu se zajímavou barokní kazatelnou ve tvaru zem koule, odkud pan farář doposud „káže“ neboli má promluvu k věícím.

Zastavili jsme se v modlitbě u oltáře Chlebové Panny Marie, která se jednou za rok uctívá v den podkování za úrodu, v den historického znojemského vinobraní. Podivuhodný a neznámý název „Chlebová“ vznikl v době Třicetileté války v rodině, která tuto sošku P. Marie s Ježíškem z vypleněného kostela vzala domů a přecho-

vávala na skíci s chlebem. Od té doby ve válečné době v této domácnosti nikdy chléb nechyběl. Pak se soška vrátila do kostela, aby všichni věřící mohli Matce Boží – Chlebové Madoně prokazovat svoji vděčnost a úctu a prosit ji o přímluvu.

Hned vedle chrámu je kaple sv. Václava a z vyhlídky znojemských hradeb kolem kaple je nádherný výhled na povodí Dyje, zalesněnou chatovou oblast, na národní kulturní památku - rotundu sv. Kateřiny a část Znojemského hradu. Sluncem rozpalenými ulicemi jsme prošli ke kostelu Nalezení Sv. Kříže, kde je vzácný milostivý obraz Panny Marie Znojemské, pomocnice k esan. Věřící tu přičítají Pannu Marii prosit, i my jsme zde mohli tuto možnost strávit chvíli modlitby v příjemném chladném prostědí tohoto chrámu.

Poté byl rozchod a poutníci podle libosti odpočívali a mohli se občerstvit ledovou kávou a studenými nápoji v místních kavárnách a cukrárnách, které šli navštívit další památky, vystoupili na radnici v Žabčicích a kochali se dále krásami tohoto královského města.

Odjížděli jsme duchovně naplněni a na zpáteční cestě z autobusu jsme mohli ještě spatřit v zeleni akátových lesů kostel praelichovického kostela s dřevěnými věžemi, kde jsme mohli poslat stelnou modlitbu – Díky, Pane, za krásný prožitý den a za všechny, kteří tento zájezd chrámového sboru připravili. ■

Miloslava Zlatušková

Jak jsme vzpomínali na tábory v He manicích

V pátek 28. srpna 2015 jsme se slezili na nádraží a odjeli směr He manice u Oder. Jely skupinky 15UP a Opice v počtu 13 lidí. Cesta rychle ubíhala a my vystoupili v He mánkách, vesnici u He manic.

Vydali jsme se na naši výpravu s cílem prohlédnout si staré tábořiště. Došli jsme k velkostatku Ov a ík, rodin, která nám poskytovala zázemí, pozemek a vodu za dob minulých, a tam jsme doplnili zásoby a prohodili pár slov. Asi po půl hodině jsme pokračovali přes kopečky při zapadajícím slunci. Cesta byla náročná, jelikož jsme se museli vyhýbat nástrahám zákeřných krav.

Za chvíli jsme došli na místo starého tábořiště a najednou se nám vyplavilo mnoho krásných vzpomínek. Skoro jsme to tam nepoznali. Lidská ruka, přirodní vlivy a krásy napomohly tomu, že to tam vypadalo úplně jinak. Například část lesa tam prostě nebyla. Ovšem náš sklep – spíž se nezmenil.

Postavili jsme stany, ale stejně pak všichni spali venku. A jelikož jsme měli hlad (hlavní kluci z 15UP), tak jsme opekli špeky. A protože k táboráku patří kytara, Sympl nám zahrál. Naše zábava byla neeká a přerušena. Přepadli nás starovčejáci (Ov a íci), kteří hledali uprchlého zbraňáka. Pár nás postříleli, ale jinak pohoda. Když jsme se jich zeptali, jestli nechcouspekáček, odmítli a odešli. Potom jsme blížili z nás (z 99 % Opice) provedli hygienu a šlo se spát. Bylo teplo, a tak jsme zůstali pod širákem.

Ráno byla mlha, což způsobilo Danovi značné obtíže při focení východu slunce. Posnídali jsme buchtu a vydali se na cestu do Tošovic. Když jsme se blížili k Tošovickým, přecházeli jsme golfové hřiště a našli pár golfových míčků, které skončily v našich kapsách. Vychytali jsme extra mega dobrou slevovou akci, díky které jsme mohli k dispozici celý zábavní Heipark Tošovice za pouhých 150 Kč a to se vyplatí!

Na bobové dráze jsme jezdili jak diví, až jsme skoro na některé přejeli. Vyzkoušeli

jme grass tubing neboli ježdění na pneumatikách po umělém trávníku, obě trampolíny, divokého býka a další skvělé atrakce. Lida a Karel otestovali výdrž svých žaludků na šíleném kolotoči. Vše jsme zakončili koncertem Míši Růžičkově a skvělou koupkou v místní nádrži. Někteří byli ovšem zklamaní, že se jim nepodařilo udělat selfie s Míšou, ale její písničky jim budou znít v uších navždy.

Cesta zpět rychle, u Ov a ík jsme doplnili zase zásoby kojenecké vody a došli zpět do tábořiště. Pustili jsme se do vaření guláše. Rozdělili jsme si úkoly. Dívčata připravila guláš a chlapci nachystali oheň a guláš uvařili. Byla to mamka! A protože jsme byli někteří unavení z náročného dne, šli jsme na kůru.

V nedělní ráno jsme rychle sbalili všechny věci, naházeli krosny k Ov a íkům na pult a vydali se do Věsky na mši. Vsadili jsme se, jestli v kostele bude stále ten samý kostelník, což se předléty. Byl tam! U Ov a íků na terase jsme si dali lehčí oběd a pak honem na nádraží. Hnala nás myšlenka, že Dan a platí kofolu, bohužel hospoda byla zavřená (pro ně které bohudík). Nasedli jsme na vlak a jeli zpět do Otrokovic.

Tahle akce se podařila a všem se líbila, protože jsme si mohli vzpomínat na staré dobré časy za mlada a užít si super víkend s přáteli. ■

Vojta Rafaja a Kateřina Kunorzková

Ze života Tomík

■ **O víkendu 28. - 30. 8.** vyrazili instruktoři - 15UP+Opice - společně na víkendovku do Heřmanic u Oder podívat se na naše bývalé tábořiště a pozdravit rodinu Ovářky, která nám zajišťovala oválnou zázemí. Po asi jim vyšlo parádně. S nostalgii vzpomínali na prožitá tábory na tomto místě a užili si den v zábavním parku v Tošovicích, kde se i vykoupli.

■ **V pondělí 31. 8.** odpoledne proběhla na hřišti za kostelem každoroční akce Bye Bye Holidays – tedy Rozloučení s prázdninami. Akce se pořádá hlavně pro děti a jejich sešlou nepotěšitel. Opeklý špekáček, zahrály se hry a patřičně jsme se rozloučili s volnými dny a letními zážitky.

■ **V sobotu 5. 9.** Škorpioni a Poutníci, nyní už nováčci, zahájili schůzku a vyjeli do Olomouce do aquaparku. Kluci si po závodě a díli, vyzkoušeli všelijaké atrakce a energii nabrali v místním bufetu.

■ Jak jistě víte, účastníme se každoročně turistických závodů. Letos se našim reprezentantům podařilo postoupit až na mezinárodní mistrovství konané 12. 9. v Mikulášovicích. A podařilo se jim! Marek a Janek potvrdili roli favorita a přivezli krásnou bronzovou medaili. Tom Janek získal 8. místo, Kačka Kunorová zase 9. místo. Taky mladším se podařilo, Paťka Matula si

vybral 6. místo. Více informací jste si mohli přečíst v Otrokovických novinách.

V týdnu od 14. do 21. září jste mohli někde z nás potkat známé z Otrokovic nebo ve Zlíně s tykadly a pokladnicemi. I letos jsme se zapojili do sbírky pro Světlušku, která pomáhá nevidomým lidem. A vybrali jsme skvělých 19 029 Kč! DĚKY!

■ **První sobotu v říjnu** se v suterénu konalo Velké misijní vyrábění pro starší. Vyráběly se v něm Misijní jarmark.

■ Na další potáborovku jsme vyrazili o víkendu 9. - 11. 9. Naším cílem byl Frýdek-Místek. Vyrazili jsme v netradičně velkém počtu, sešlo se nás 43. I přes dost chladné počasí jsme si prošli místní naučnou stezku až na Bludné kameny a vzpomínali na letošní tábor s Obrem Eliškou. Celou akci jsme si báječně užili!

■ **V neděli 18. 10.** se stejně jako každý rok konal Misijní jarmark, kde si lidé mohli zakoupit všelijaké výrobky od náušnic a papírových až po koupelovou sůl nebo dušičkové kytičky, které se vyráběly v sobotu předtím na Velkém misijním vyrábění. Šikovně rukou bylo spoustu, od malých dětí až po jejich maminky i babičky. Výtěžek 47800 Kč putoval na podporu Papežských misijních dnů.

Z velkého vyrábění na Misijní jarmark

Ze života Charity sv. Anežky

Charita pomáhá lidem kolem nás. Nebu me lhodstojní.

Vážení tená i, v tomto ísle mimo ádn za azujeme zajímavý lánek o tom, že lhodstojnost je na škodu a že odvaha se vyplácí. V dnešní dob máme n kdy pocít, že n které v ci se prost m nit nedají a že je zbyte né o cokoli usílovat. Zkrátka jakoby bezpráví bylo neodd ítelnou sou ástí života a lov k se s tím m l smít. Tak

tomu bylo léta s praktikami jednoho z mediáln známých exekutor . Praxe naší kolegyn však ukazuje, že se vyplatí bojovat i s v trnými mlýny nebo se o to alespo pokusit. P e t te si lánek Jitky Švajdové z Dluhového poradenství Samarítán. ■

Ji í Vl ek, zástupce editele Charity

P ípad z Dluhového poradenství Samarítán

Nedávno tiskem i médií prob hlo n kolik zpráv sd lujících, že „král exekutor “ nebo „nejobávan jší exekutor“, JUDr. Tomáš Vrána, ve st edu 2. 9. 2015, na svoji funkci rezignoval. Stalo se tak t i a p l m síce poté, co na n ho ministr spravedlnosti podal kárnou žalobu k Nejvyššímu soudu. Exekutor Vrána ale d vod své rezignace vysv tluje tím, že je již unaven neustálým tlakem a útoky v í své osob . Tím tlakem a útoky z ejm mohlo být zveřejn ní kauzy, v které se angažovala naše služba Dluhové poradenství Samarítán. Týkala se neoprávn ného vniknutí vykonavatel Exekutorského ú adu P erov do domu na ulici Buková ve Zlín p ed na ízenou dražbou.

Celý p ípad za al tém p ed rokem. Na službu se tehdy obrátil klient se svoji matkou - s oby ejnou žádostí o radu v otázce, zda m že být provedena obhlídka nemovitosti p ed dražbou i samotná dražba v dob , kdy si klient podal insolven ní návrh. P edesílám, že klient pravideln sv j závazek splácel, a to v pom rn vysokých m sí ních splátkách, a s exekutorským ú adem komunikoval. P esto exekutorský ú ad na ídil dražbu. Klient m jsem tedy vysv ttila, že exekutor nesmí provést exekuce v pr b hu insolven ního ízení.

Domnívala jsem se, že spolupráce s klientem bude tímto pravd podobn ukon-

ena, ale mýlila jsem se. Dne 16. 10. 2014 mi n kolikrát telefonovala klientova matka s obavami, že vykonavatelé exekutorského ú adu cht jí provést obhlídku nemovitosti. Paní jsem uklid ovala, že nemají oprávn ní do domu vstoupit. Vykonavatelé exekutora na nic nebrali ohled a do nemovitosti s pomocí záme níka vstoupili. A to p esto, že s nimi klientova matka komunikovala a sama posléze cht la otev ít. Paní m la velký strach - i za této situace se mnou telefonicky hovo íla. Doporu íla jsem jí, aby zavolala policii. Vykonavatelé exekutora pak provedli prohlídku i s potencionálními dražiteli bez p ítomnosti povinného. Potencionální dražitelé, v celkovém po tu asi patnácti osob, se po dom voln pohybovali, prohlíželi si ho a bez svolení majitele si po ízovali fotky nemovitosti a jejího vybavení.

Anabáze p íb hu však tímto nekon í, spíš za íná, a od této doby jsem s t mito klienty za ala úzce spolupracovat. Dne 20. 10. 2014 soud odmítl insolven ní návrh. Za dva dny po odmítnutí návrhu byla usku te n na dražba nemovitosti, p estože jsme spole n s klienty odeslali odvolání k Vrchnímu soudu. Klientce jsem vypracovala stížnost na neoprávn ný postup Exekutorského ú adu P erov, která byla zaslána nejen na Ministerstvo spravedlnosti, ale také k Okresnímu soudu ve Zlín a na ►

Exekutorskou komoru. V květnu tohoto roku pak podal ministr spravedlnosti kárnou žalobu na exekutora JUDr. Tomáše Vránu, jejímž podkladem se tento případ stal.

Pak jsme ještě s klienty podali další nutná opravná opatření a koncem srpna tohoto roku bylo opatření na Ministerstvo spravedlnosti odesláno doplněné předchozí stížností. Za týden po této doplněné stíž-

nosti nejobávanější exekutor na svůj úad rezignoval.

Je to zvláštní pocit dočkat se pak v tisku nebo slyšet z různých médií o tomto případě, o případě, nad kterým bylo stráveno tolik hodin, a vidět přitom, jak vše ve skutečnosti probíhalo, probíhá, a jak mnohé ještě vyřešeno nebylo. ■

Jitka Švajdová

Dluhové poradenství Samaritán Charity sv. Anežky

Posláním sociální služby Dluhové poradenství Samaritán Charity sv. Anežky je poskytnout pomoc a podporu lidem v nepříznivé sociální situaci způsobené především dluhy. Součástí pomoci a podpory je spolupráce při řešení dluhového zatížení uživatele služby - orientace v pohledávkách od věřitelů, zprostedkování kontaktu s věřiteli a jinými institucemi, pomoc při

podání návrhu na povolení oddlužení, asistence při zpracování konsolidace úvěrů, nasmerování k další pomoci a celková stabilizace sociální situace uživatele a nasmerování uživatele služby k vyřešení jeho zadluženosti a zodpovědnému hospodaření s finančními prostředky. Služba je poskytována zdarma s možností právní konzultace. ■

Charitativní akce Šátky pro poradnu

Dne 13. listopadu 2015 se uskutečnilo od 10 do 17 hodin v prostorách zlínské poradny pro ženy a dívky charitativní akce nazvaná „Šátky pro poradnu“. Zváni jsou všichni, kteří chtějí udělat radost sobě nebo svým blízkým a známým drobným dárkem a zároveň přispět drobnou částkou na dobrou věc.

Do 10. listopadu probíhá každý všední den v úterý od 9 do 16 hodin sběr šátek a šálů od všech dobrovolných dárců. Šátky a šály mohou lidé nosit přímo pracovním poradcům v budově Regina na ulici Divadelní 6 nebo je v případě jejich nepřítomnosti zanechat ve sběrné schránce před dveřmi poradny, která je pro tyto účely viditelně označena.

Výtěžek z akce bude v novém podpořeno Poradny pro ženy a dívky Zlín, která od svého založení v roce 1992 pomáhá rodinám, ženám i dívkám v obtížných životních situacích. Mezi její služby patří například odborné sociální poradenství, pomoc a podpora při vztahových problémech, materiální pomoc potřebným maminkám nebo preventivní programy na ZŠ a SŠ.

Více informací na: www.poradnazlin.webnode.cz, facebook: Šátky pro poradnu

Vlasta Slováková, vedoucí poradny, mobil: 603 213 838

Kontakt: e-mail: zlin@poradnaprozeny.eu ■

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází pravidelně v příležitosti církevních svátků. Zodpovídá římskokatolická farnost úad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada:

P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rařaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02

Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>

Úzavření dalšího čísla: 29.11.2015 Vydání dalšího čísla: 13.12.2015

Osmism rka pro d ti

Dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, jak Pán Ježíš uzdravil slepého žebráka Bartimaia u města Jericho. Než k němu promluvil Pán Ježíš, nikdo si ho nevšímal. Dokonce se mu někteří i posmívali. Nikdo mu nechtěl pomoci. Až se Bartimaios odvážil oslovit Pána Ježíše, který mu vrátil zrak. Pán Ježíš tím Bartimaiovi určitě pomohl i jinak, nejen tím, že Bartimaios mohl znovu vidět svět. Co myslíš?

Určitě i ty máš mezi svými kamarády nebo spolužáky někoho, s kým se nikdo moc baví. A víš, proč tomu tak je? Možná se ten človíček moc snaží si získat přátele, jen mu to samotnému asi nejde. Zkus jej oslovit a pomoci mu nové kamarády najít. Pomoz mu tak jako ... (dokončení najdeš v osmisměrce).

Ú	K	O	L	A	C	H	Ý	P	H	R	O	B	L	D	Ž	U	N	G	L	E
P	Í	Á	E	N	A	N	J	A	M	O	P	E	R	A	C	E	I	E	K	
Í	N	D	A	R	P	R	K	Í	Ž	V	Í	T	R	L	O	T	L	A	K	
L	Ř	T	C	H	A	L	O	T	Í	Z	V	Í	Í	P	U	H	Á	R	P	K
O	E	Š	I	E	R	K	K	O	I	A	V	Ř	C	Z	E	M	Ě	M	S	
T	D	G	M	D	A	O	L	L	M	E	Í	P	M	I	Ň	P	O	Č	S	
É	A	T	E	M	K	P	H	Ý	A	K	E	D	U	E	B	A	A	T	Ž	
C	K	O	O	N	I	K	R	Á	L	D	E	H	M	D	C	H	B	H	E	A
E	N	L	O	K	D	R	P	A	Ž	E	N	M	Á	E	V	A	O	N	Ž	
T	Z	P	Á	A	Y	A	D	K	L	É	K	A	Ř	N	Á	H	N	Í	T	
O	T	A	L	Z	O	M	Z	Á	P	Ě	S	T	Í	V	Z	U	Ř	I	T	
I	A	H	U	O	T	L	S	Y	M	S	S	A	K	Č	A	K	E	S	K	

AKORDEON, BICÍ, ČTENÍ, DEKA, DŽUNGLE, EDEN, EZAU, HLAD, HMAT, HMOTA, HŇIT, HOŘA, HROB, KADERNÍK, KAIN, KINO, KMOTRA, KRÁL, KRÍŽ, LEGENDA, LÉKAŘ, MAŘI, MECHANIK, MICHAEL, MRAK, NOHA, ODTOK, OHĚN, OKNO, OMÍTKA, OPĚRACE, OTEC, PAŽE, PLOT, POKLADNA, POKORNÝ, PŘÁH, PŘÍKLAD, PŘÍTEL, PÝCHA, RADNÍ, RÝMA, ŠEKAČKA, SMRT, SMYK, SMYSL, STŘECHA, TETA, TLAK, TMEĽ, TOUHA, ÚKOL, VÁZA, VÍRA, VÍTR, VZÍT, ZAPĚSTÍ, ZEMĚ, ZIMA, ZLATO, ZURIT, ŽALUZIE

Vtipy z misíí

■ U itel v seminá i v Tanzanii byl ot esen nezájmem a rozt kaností svých žák . Povzdechl si: – Kam to povede? Každý dnes chce studovat. Za mé doby to bylo jiné. To každý trouba nestudoval. V naší vesnici jsem byl jediný.

■ Kn z na své misijní cest dorazil k indián m. Uložil si v ci v chatr i a ptá se ná elníka. – Jsou tady mé v ci v bezpe í? – Zajisté, široko daleko zde není žádný b loch.

■ Misioná káže ernoch m o pekle a používá pi tom obrázek, který si dovezl z Evropy. Poslucha i se bou liv sm jí. – Co to je, ptá se kazatel, – peklo p ece není d vodem k smíchu. Starší ernoch povstane a ekne mu: – Nevidíš, že všichni obyvatelé pekla jsou bílí? Krom ábla tam není ani jeden erný. Cožpak to není d vod k radosti?